

Ενότητα 4

Εμένα με νοιάζει ...

Στάση βροχοσταλίδων

Γενική προς διορι- στική

Ο πρόεδρος της κοινότητας εγκαινίασε την έκθεση φωτογραφίας.
Οι βιτρίνες των καταστημάτων είναι στολισμένες.

Οι παιροπόνων λέξεις που είναι γραμμένες με έντονα μαύρα γράμματα είναι ουσιαστικά σε πτώση γενική που χρησιμοποιούνται για να συμπληρώσουν και να προσδιορίσουν όλα ουσιαστικά μέσα στην πρόταση και συγκεκριμένα τα ουσιαστικά που προηγούνται. Γι' αυτόν το λόγο η γενική αυτή λέγεται γενική προσδιοριστική.

Τα παιδιά μαθαίνουν να ανακυκλώνουν το χαρτί
 ↓ ↓
Τα παιδιά μαθαίνουν για την ανακύκλωση του χαρτιού.

π. *

Αρσενικά προτα προξύτονα σε -ος

Ο έμπορος ανέβασε την τιμή των προϊόντων.

Τα κέρδη του εμπόρου είναι πολλά.

Τα παιδιά ακούν τον αντίλοχο της φωνής τους.

Ενικός αριθμός

Όνομ.	ο έμπορος	ο αντίλοχος
Γεν.	του εμπόρου	τους αντίλοχου
Αιτ.	τον έμπορο	τον αντίλοχο
Κλητ.	- έμπορε	- αντίλοχε

Πληθυντικός αριθμός

Όνομ.	οι έμποροι	οι αντίλοχοι
Γεν.	των εμπόρων	των αντίλοχων
Αιτ.	τους εμπόρους	τους αντίλοχους
Κλητ.	- έμποροι	- αντίλοχοι

Τα προπαροξύτονα αρσενικά σε -ος (δηλαδή αυτά που τονίζονται στην προπαραλήγουσα) κατεβάζουν τον τόνο στην παραλήγουσα στη χειρική ενικού και στη χειρική και αιτιατική πληθυντικού.

π.χ. ο έμπορος - του εμπόρου

οι έμποροι - των εμπόρων - τους εμπόρους

Προσοχή!!!

Δεν κατεβάζουν τον τόνο και τον διατηρούν στην παραλήγουσα τα προπαροξύτονα αρσενικά σε -ος που είναι σύνθετες ή πολυεύλαβες λέξεις καθώς και τα κύρια ονόματα.

π.χ. ο αντίλοχος - του αντίλοχου

ο Αποστολόπουλος - του Αποστολόπουλου

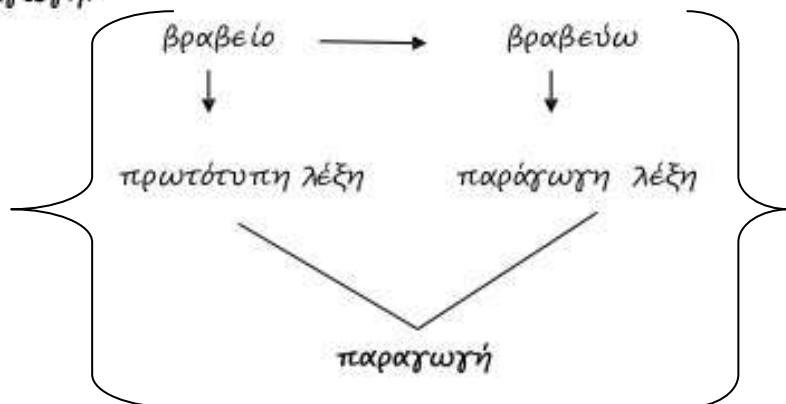

Στάση βροχοσταλίδων (συνέχεια)

Ρήμα τα παράγωγα από ονόματα

Τολλές από τις λέξεις που χρησιμοποιούμε στο λόγο μας παράγονται, δηλαδή σχηματίζονται, από άλλες λέξεις. Έτσι, σταν μια λέξη γίνεται από μια άλλη, έχουμε παραγωγή.

π.χ.

Η πρώτη λέξη από την οποία παράγεται μια άλλη νέα λέξη λέγεται πρωτότυπη (π.χ. βραβείο) και η λέξη που παράγεται από την πρωτότυπη λέξη λέγεται παράγωγη (π.χ. βραβεύω).

Ρήματα παράγονται από ονόματα (ουσιαστικά και επίθετα). Τα ρήματα που παράγονται από ονόματα τελειώνουν σε :

- εύω π.χ. κλαδί - κλαδεύω
- ώνω π.χ. κρύος - κρυώνω
- ίζω π.χ. χτένα - χτενίζω
- ιάζω π.χ. γκρίνια - γκρινιάζω
- ύνω π.χ. οξύς - οξύνω
- άζω π.χ. πηγή - πηγάζω

Π. Ρ.

Οι εξαιρέσεις των ουδέτερων ονομαστικών σε -τ

Τα ουδέτερα ονομαστικά που τελειώνουν σε -τ γράφονται με τ.

Εξαιρούνται το βράδυ, το οξύ, το δάκρυ, το στάχυ, το δόρυ, το δίχτυ
και κλίνονται ως εξής:

Ενικός αριθμός				
ονομαστική	το βράδυ	το δάκρυ	το δόρυ	το δίχτυ
γενική	του βραδιού	του δακρύου	του δόρατος	του διχτυού
αιτιολητική	το βράδυ	το δάκρυ	το δόρυ	το δίχτυ
κλητική	- βράδυ	- δάκρυ	- δόρυ	- δίχτυ
Πληθυντικός αριθμός				
ονομαστική	τα βράδια	τα δάκρυα	τα δόρατα	τα δίχτυα
γενική	των βραδιών	των δακρύων	των δοράτων	των διχτυών
αιτιολητική	τα βράδια	τα δάκρυα	τα δόρατα	τα δίχτυα
κλητική	- βράδια	- δάκρυα	- δόρατα	- δίχτυα

Ενικός αριθμός		
ονομαστική	το στάχυ	το οξύ
γενική	του σταχνού	του οξέως
αιτιολητική	το στάχυ	το οξύ
κλητική	- στάχυ	- οξύ
Πληθυντικός αριθμός		
ονομαστική	τα στάχνα	τα οξέα
γενική	των σταχνών	των οξέων
αιτιολητική	τα στάχνα	τα οξέα
κλητική	- στάχνα	- οξέα

Χρησιμοποίησέ το ξανά...
και ξανά... και ξανά...

Οι προσωπικές αντανακλίσεις

Οι λέξεις που χρησιμοποιούνται στο λόγο αυτή για ονόματα λέγονται αντωνυμίες.

π.χ. Η Φωτεινή και η Ελευθερία είναι φίλες. – Αυτές είναι φίλες.
Φώναξε την Αθηνά. – Φώναξέ την.

Τήγανε στον Αποστόλη το βιβλίο. — Τήγανε του αυτό.

Οι αντωνυμίες που φανερώνουν τα τρία πρόσωπα του λόγου λέγονται προσωπικές. Οι προσωπικές αντωνυμίες είναι οι εξής:

- α) η αντωνυμία εγώ για το πρώτο πρόσωπο και των τριών γενών.
β) η αντωνυμία εσύ για το δεύτερο πρόσωπο και των τριών γενών.
γ) η αντωνυμία αυτός, αυτή, αυτό για το τρίτο πρόσωπο.

Κλίση προβωπικών αντωνυμιών

ενικός αριθμός							πληθυντικός αριθμός						
	γ' πρόσωπο							γ' πρόσωπο					
	δυνατοί			αδύνατοι				δυνατοί			αδύνατοι		
ονομ.	αυτός	αυτή	αυτό	τος	τη	το	αυτοί	αυτές	αυτά	τοι	τες	τα	
γεν.	αυτού	αυτής	αυτού	του	της	του	αυτών	αυτών	αυτών	τους	τους	τους	
αιτ.	αυτόν	αυτή(ν)	αυτό	τον	τη(ν)	το	αυτούς	αυτές	αυτά	τους	τις	τα	
κλητ.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

Οι προσωπικές αντανακμίες σχηματίζουν δύο τύπους: τους δυνατούς και τους αδύνατους.

Οι δυνατοί τύποι έχουν δύο ή τρεις συλλαβές και συνηθίζονται όταν βρίσκονται μόνοι τους στο λόγο ή όταν θέλουμε να τονίσουμε κάτι ή να ξεχωρίσουμε κάτι από κάτι άλλο.

π.χ. Τοιον θέλεις; - Εσένα,
Να φύγει αυτός, όχι εγώ.

Οι αδύνατοι τύποι είναι μονοσύλλαβοι, δεν τονίζονται και χρησιμοποιούνται όταν δε θέλουμε να τονίσουμε κάτι ή να ξεχωρίσουμε κάτι από κάτι άλλο.

π.χ. Με πήρε τηλέφωνο.
Του είπα ότι πήρες.
Σου τηλεφώνησε;

Ο αδύνατος τύπος τις μπαίνει πριν από το ρήμα, ενώ ο αδύνατος τύπος τες μπαίνει μετά το ρήμα.

π.χ. Τις βλέπω να έρχονται.
Φώναξέ τες να έρθουν.

Διάκριση α δύναμων τύπων προσωπικών αντωνυμιών και οριστικού όρθρου

Τον είδα χθες μαζί με τον αδερφό του.

Να το βάλεις κάτω από το τραπέζι.

Στις παραπόνω προτάσεις οι λέξεις τον και το που βρίσκονται πάνω από τα ουσιαστικά αδερφό και τραπέζι είναι όρθρα. Οι ίδιες λέξεις που βρίσκονται μέσα στην πρόταση είναι κι αυτές όρθρα;

Όχι, οι λέξεις τον και το που βρίσκονται πάνω από τα ρήματα είδα και βάλεις δεν είναι όρθρα αλλά αντωνυμίες.

Συγκεκριμένα, οι λέξεις το, του, τον, τη(v), της, τις, τους, τα μπαρεί να είναι οριστικά όρθρα αλλά και αδύνατοι τύποι των προσωπικών αντωνυμιών. Για να τα ξεχωρίσουμε, αρκεί να θυμόμαστε ότι τα όρθρα μπαίνουν μπροστά από ονόματα (ουσιαστικά και επίθετα), ενώ οι αντωνυμίες μπαίνουν μπροστά ή ύστερα από ρήματα.

Τον (=αυτόν) είδα χτες μαζί με τον αδερφό του.

Να το (=αυτό) βάλεις κάτω από το τραπέζι.

Τα όρθρα μπαίνουν μπροστά από ονόματα (ουσιαστικά και επίθετα ενώ οι αντωνυμίες μπαίνουν μπροστά ή ύστερα από ρήματα.)

Τολλές φορές χρησιμοποιούμε τους αδύνατους τύπους των προσωπικών αντωνυμιών για να μην επαναλαμβάνουμε ένα όνομα που έχουμε επι ή έχουμε γράψει προηγουμένως.

π.χ. Το απόγευμα συνάντησα τους φίλους του αδερφού μου.

Όταν έρθουν στην πόλη μας θα τους καλέσω στο πάρτι μου.

Απλές και σύνθετες προτάσεις

Τα παιδιά παιζουν κρυφτό. (απλή πρόταση)

Η Ελένη είναι ευγενική. (απλή πρόταση)

Οι δύο παραπάνω προτάσεις λέγονται απλές. Απλή είναι η πρόταση που έχει:

- μόνο ένα ρήμα
π.χ. Ταΐζουν.
Είναι.
- ένα ρήμα και το υποκείμενό του
π.χ. Τα παιδιά παιζουν.
- ένα ρήμα, το υποκείμενό του και το αντικείμενό του
π.χ. Τα παιδιά παιζουν κρυφτό.
- ένα ρήμα, το υποκείμενό του και το κατηγορούμενό του
π.χ. Η Ελένη είναι ευγενική.

Τα παιδιά και οι φίλοι τους παιζουν κρυφτό.

Τα παιδιά παιζουν κρυφτό και κυνηγητό.

Η Ελένη είναι ευγενική και χαμογελαστή.

Οι παραπάνω προτάσεις λέγονται σύνθετες. Σύνθετη είναι η πρόταση που έχει:

- ένα ρήμα και περισσότερα από ένα υποκείμενα
π.χ. Τα παιδιά και οι φίλοι τους παιζουν κρυφτό.
- ένα ρήμα και περισσότερα από ένα αντικείμενα
π.χ. Τα παιδιά παιζουν κρυφτό και κυνηγητό.
- ένα ρήμα και περισσότερα από ένα κατηγορούμενα
π.χ. Η Ελένη είναι ευγενική και χαμογελαστή.

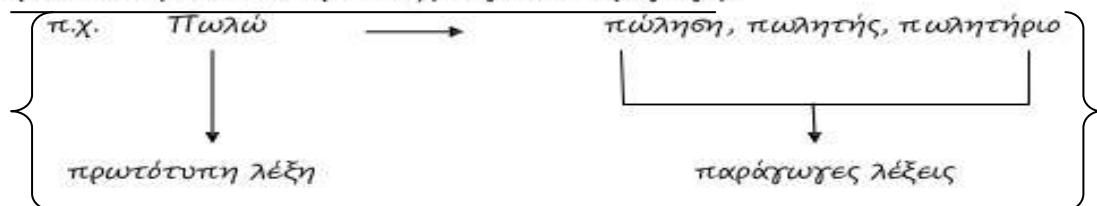
Στις σύνθετες προτάσεις τα υποκείμενα, τα αντικείμενα ή τα κατηγορούμενα που είναι περισσότερα από ένα χωρίζονται μεταξύ τους με κόμμα ή συνδέονται με το σύνδεσμο και.

Σκουπίδια στη θάλασσα

Τι αρα γιατί και τι σύνθεση λέξεων

Η παραγωγή και η σύνθεση λέξεων είναι δύο τρόποι με τους οποίους σχηματίζονται πάρα πολλές λέξεις.

Παραγωγή έχουμε όταν μια λέξη σχηματίζεται από μια όλη λέξη, την πρωτότυπη. Η καινούρια λέξη λέγεται παράγωγη.

Σύνθεση έχουμε όταν μια λέξη σχηματίζεται από δύο ή πλέον λέξεις με ένωση. Η καινούρια λέξη λέγεται σύνθετη, ενώ οι όλες δύο από τις οποίες σχηματίζεται λέγονται συνθετικά.

